

Τῇ ΚΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

† Μνήμη ποῦ ἀγίου ἐνδέξου Ἱερομάρτυρος καὶ
Ἴσαποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀθλήσαντος δὲ
ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

Ὕπαγος ἡ Γα

χ ^Γ ॥ Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
χ ^Π ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι ॥ Κυριου

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμιυνάμην αὐτούς.

χ ^Γ ॥ Θεος Κυριος και ε πε φανεν η μιν
χ ^Π ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο ματι
κυριου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ, κατεκόσμησας,
τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος· καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερον. Ὕχος α!

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Δόξα...

Ἀιτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν
σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος, καὶ τοῦ
Ἀθω τὸ σέμνωμα, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον
πιστοί, ως κήρυκα τῆς πίστεως σοφόν, καὶ ως
μέγαν εὔσεβείας ὑφηγητήν, τιμήσωμεν
κραυγάζοντες. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν,
δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι
διὰ σοῦ, πᾶσιν ἴάματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ
Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ως ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν

οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ
ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ·
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ως ἔλαβες σοφέ, οὐρανόθεν τὴν χάριν,
ἔξηλθες ἐν σπουδῇ, ἐκ τοῦ Ἀθω κηρύττων, ὡς
ἄλλος Ἀπόστολος, εὔσεβείας διδάγματα. Ὁθεν
σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
έορτάζοντες, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν, Κοσμᾶ
Ἰσαπόστολε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κυήσασα σαρκί, τὸν Υπέρθεον Λόγον,
ἀτρέπτως ὑπὲρ νοῦν, διὰ πλῆθος ἐλέους,
ἡφάνισας Πανάχραντε, τὴν ἀρὰν τῆς
Προμήτορος, καὶ ἐπήγασας, τὴν εὐλογίαν τῷ
κόσμῳ· ὅθεν Δέσποινα, ὡς σωτηρίας σε πύλην,
συμφώνως δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,

Κάθισμα. Ὕχος δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ἐκφάντωρ, καὶ
εὔσεβείας ἀληθῆς φυτοκόμος, τοῖς τῆς δουλείας
χρόνοις ὥφθης ἐνδοξε· πᾶσι γὰρ διέσπειρας, τὸν
τῆς πίστεως λόγον, ἥθη δὲ ἐκάθηρας, καὶ ψυχῶν
καταστάσεις, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἴθυνας
Κοσμᾶ, πρὸς ἀληθείας, ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἄνερμηνεύτως Θεοτόκε τεκοῦσα, τὸν πᾶσι
Κόρη τὴν ζωὴν χορηγοῦντα, καὶ μετὰ τόκου
μείνασα πανάφθιρος, πάσης φθορᾶς λύτρωσαι,
τὴν ρύπωσαν ψυχήν μου, καὶ τὸν νοῦν μου
τείχισον, οὐρανίαις ἐννοίαις, ἵνα σωφρόνως
ζήσας ἐπὶ γῆς, τῆς αἰωνίου, ζωῆς ὀφθῶ μέτοχος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα.

Ὕχος δ! Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν ἐπίπνοιαν, τοῦ Παρακλήτου
σοφέ, ὑψόθεν δεξάμενος, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ,
ώς ἄλλος Ἀπόστολος, πόλεις τε καὶ χωρία, τῆς
Ἐλλάδος διηλθες, ἅπασι καταγγέλλων,
σωτηρίας τὸν λόγον, καὶ ἡθλησας νομίμως,
Κοσμᾶ θεομακάριστε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἄφράστως κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ
παντός, διέσωσας Ἀχραντε, ἐκ τῆς ἀρχαίας
ἀρᾶς, τοὺς πίστει δοξάζοντας, χείλεσι καὶ
καρδίᾳ, τὸν σὸν ἀρόρητον τόκον, Δέσποινα
Θεοτόκε, ἴλαστήριον κόσμου· διὸ κάμοὶ[·]
παράσχου, τὴν θείαν σου ἀντίληψιν.

2408 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἐχος^{τος}

^χ^β
⁶
Ἐκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη ^χ
αλλ αυ τος αν τι λα

^χ
⁶
βου και σω σον Σωτηρμου ^β
⁶
^χ Δις
Ωι μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ως χορτος γαρ πυ ρι ε

^χ
⁶
σε σθεα πε ξη ραμ με νοι ^β
⁶
^χ Δις

^χ
⁶
Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

^χ
⁶
ω Πνευμα τι ^{π β}

^χ
⁶
Δο γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται ^{π β} και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Π Β

ται ⁶_λ τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο

κρυ φι ως ⁶_λ

Μ Β

⁶_λ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ⁶_λ

Π Β

⁶_λ Η γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι i σιν προς ζω o γο νι i αν ⁶_λ

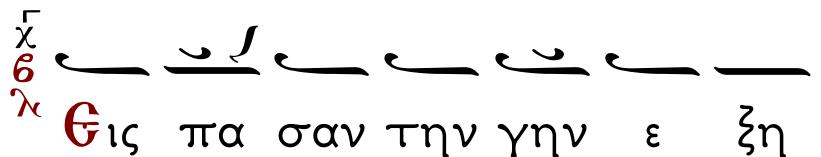
Προκείμενον Ἡχος δ'

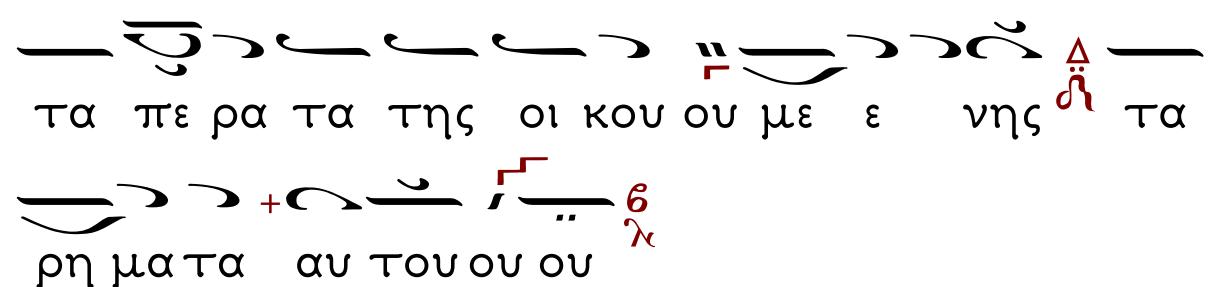
^χ₆ ^N Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ

γος αυ του ⁶_λ και εις τα πε ρα τα της οι κου με

+ Δις ⁶_λ νης τα ρη μα τα αυ του

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ.

Τό τρίτον.

Ἐγις πα σαν την γην ε ξη
 ηλ θεν ο φθι ογ γος αυ του ου ου και εις
 τα πε ρα τα της οι κου ου με ε νης

ρη μα τα αυ του ου

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός: χ^N
δικυριελεησον

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός: Δικυριελεησον

παααασαπνοηαινεσατωτον

Kυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον δικυριελεησον πασα

τον Kυ ρι ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

δικυριελεησον Kυ ρι ε ε λεησον

24-08 ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: ν — — — — — — —
Δι Και τω Πνευματισου ν
δι

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: ν — — — — — — —
Δι Ιδο ζα σοι Κυ ρι ε Δο ζα σοι ν
δι

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται δύτεα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειφον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὺς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄνδοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀδοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕπαγος Δι

Δι εντελεχείᾳ την πάσην σκέψην
Διό ζα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

Ταις του δι δα σκα α λου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λειψον τα πλη θη των ε

μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λειψον τα πλη θη των ε

μωων εγ κλη ματων

Ὕχος πᾶ

π ρ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πληθος των οι κτοιρμων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α α μου

'Ιδιόμελον.

Ὕχος πλ. β!

π ρ λι δα σκα λι α ας τωω ω φωω τι

ως η η λι ο ο ος α α α να α τει ει ει
λας εν χρονοις δου λει ει α ας ζο φε ε ρας

ευ σε βει ας αι αι γλη η η πα α ρε ε ε
σχες ταις καρ δι ι αι αις τωω ων πι ι στων

α μαυ ρω θεισαιςα πα α α α τηητηςπλα
 α α α α νης στομα γαρ θει ο ον ω ω
 φθης και ερ γον Ευ αγ γε λι στου α νε ε
 δε ε εξω εν πε ρι ου σι ι ι ι α σο
 φι ι ας κρει ει ειτ το ο νος και αι γνω ω
 σει θει ει ο τε ε ε ε ε ρα Αλλ ω ω
 Ι σα πο οστο ο λε Κο ο σμα τω Ζω ο
 δο τη Λο ο γω πρε ε σβε ε ευ ε υ πε ερ
 τω ων τι μω ω ων τω ω ω ων σε ε ε ε
 ε

Οι Κανόνες·

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Τυράν μοδεύσας ώσει ξηράν.

Ὕπαγε πάλι Γα

Δι γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και
 την Αι γυ πτιι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α τω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Π προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
 των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον
 Ρ η μας

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Παθῶν με τα ρατ του σι προσβολαι πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την ψ
 χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την
 του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με

Ἐγώ περ αὐτῷ αὐτῷ οὗτος κείσω ωσον

η μας

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ἐγώ τηρα τε κουσαν σε και Θεον δυ

σω πω Παρθενε νελυ τρω θη ναι μετων δει

νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω

και την ψυχην και την δι α νοι αν

Ἐγώ περ αὐτῷ αὐτῷ οὗτος κείσω ωσον

η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σου,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Γ Α Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
 Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυχην Δ
 Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της παρα
 Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
 σου Δ α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ Δ Χ
 Σ Σ Σ Σ Σ Σ Σ
 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Δ Η

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Κοσμᾶ
·Ωδὴ α'.

Ὕχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταύγασον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὅπως ὑμνήσω Χριστέ, θείοις ἀσμασι, Κοσμᾶν τὸν θεηγόρον, τὸν πᾶσι κηρύξαντα, λόγον τὸν ἔνθεον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο κηρυξ ὁ ἔνθεος, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἡ σάλπιγξ ἡ εὔσημος, τῶν Ἱερῶν διδαχῶν, ἀνυμνείσθω μοι, Κοσμᾶς ὁ θεηγόρος, τὸ στόμα τὸ πάνσοφον, βίου σεμνότητος.

Δόξα...

Сοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, φωστὴρ ὥσπερ μέγιστος, ἐξ Ἀθω ἔλαμψας, καὶ ἐπύρσευσας, τῶν διδαχῶν ἀκτῖσι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, Ἐλλάδα ἄπασαν.

Καὶ νῦν... **Θεοποίον.**

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πυρὶ Ἀγνὴ τῆς Θεότητος, ὁ Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ σεσάρκωται, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως· διὸ Θεοτόκον σε πάντες κηρύττομεν.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ωδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὕχος πᾶς —

χ^M Γ

ΔΟυ ρα νι ας α ψιδος ο ρο φουρ γε Κυ

ρι ε και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με

στερε ωσον εν τη α γα πη τη ση Δ των ε

φε των η α κρο της Δ των πι στων το στη ριγ

μα μο νε φι λαν θρω πε Δις

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Προστασίαν και σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,

Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,

πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν

πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἄπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θωνη αι τι α των πιστων το

στη ριγμα μο νη πανυ μνη τε

Ἄγι περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἄγι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον

ταραχον και της α θυ μι ας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
 τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χριστον ε
 κυ η σας μο νη πα να χραν τε
 ι περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
 τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
 πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
 Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ιησος ερ γε την τε κουσατοντων κα λων
 αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
 πα σιν α να βλυσον παν τα γαρ δυ να σαι
 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε ρ
δι

δι γι περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας δι

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

ρ δι **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα

δεσιν δι ε ξε τα ζο με νω Παρδε νε συ μοι

βο η δησον δι των ι α μα των γαρ δι α νελ

λι πη σε γι νω σκω δι δη σαυ ρον Πα να μω με

+ δι πα νη τον δι

Κανὼν τοῦ Ἅγιου Κοσμᾶ
·Ωδῇ γ. Τοὺς σοὺς ὑμιολόγους.
·^τΗχος δ^τ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγαπη τρωθεὶς Πάτερ τῇ θείᾳ, ἡγάπησας
ὅσπερ σεαυτόν, καὶ τὸν πλησίον Ἅγιε, ὑπὲρ οὗ
πλείστους ἥνεγκας, κινδύνους ὡς ὁμότροπος,
τῶν Ἀποστόλων ἐν ἄπασι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Çυνέσει τῇ θείᾳ διαλάμπων, κηρύττεις τὸν
λόγον πανταχοῦ, τῆς εὐσεβείας Ὁσιε, ὡς θεῖος
Ἴσαπόστολος, καὶ τῶν πιστῶν ἐστήριξας, τῷ
θείῳ φόβῳ τὸ φρόνημα.

Δόξα...

Ο νοῦς σου δεξάμενος ἐν Ἀθῷ, τὰς θείας
ἐλλάμψεις μυστικῶς, Κοσμᾶ θεομακάριστε,
διδάγματα σωτήρια, οἷα κρουνὸς ἀνέβλυσεν, εἰς
εὐσεβῶν περιποίησιν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκόν.**

Ίσχύν μοι παράσχου Θεοτόκε, πατεῖν τοῦ
ἐχθροῦ τὰς μηχανάς, τοῦ καθ' ἐκάστην Πάναγνε,
ὑπούλως ἐφορμῶντός μοι, καὶ τὴν ψυχήν μου
στήριξον, τοῖς τοῦ Γίοῦ σου προστάγμασι.

Κάθισμα.

Ὕπαγε δέ

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν θαυμάτων φωτί, πολλοὺς κατεφώτισας, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, καὶ πλάνης ὑπάρχοντας· ἵχνεσι γὰρ τῶν θείων, Ἀποστόλων βαδίσας, τούτων τὸ ἔργον Πάτερ, ἀκριβῶς ἐμιμήσω· διό σε ἡ θεία χάρις, Κοσμᾶ ἐθαυμάστωσε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκὸν.

Μυρίοις βαλλόμενοι, τῇ ἐπηρείᾳ ἔχθροῦ, κινδύνοις καὶ θλίψει, καὶ λογισμοῖς χαλεποῖς, Παρθένε πανύμνητε, σπεύδομεν τῇ σῇ σκέπῃ, σωτηρίαν αἰτοῦντες· λύτρωσαι Θεοτόκε, τῆς αὐτῶν ἡμᾶς ζάλης, καὶ δίδου τῇ ζωῇ ἡμῶν, εἰρήνην καὶ μετάνοιαν.

Κοντάκιον.

Ὕχος δὲ

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ νεόφωτος τὴν Ἐκκλησίαν,
καταυγάζεις ἄπασαν, Εὐαγγελίου διδαχαῖς,
Κοσμᾶ Χριστοῦ Ἰσαπόστολε· διὸ ἀξίως,
γεραίρει τὴν μνήμην σου.

·Ο Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων μιμητής, καὶ Ἐκκλησίας
στῦλος, τῶν Ἱερέων καλλονή, καὶ τῶν Ὁσίων
τύπος, καὶ τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ὡς
κοινωνήσας τῶν ἀγώνων αὐτοῖς, Ἱερομάρτυρς
ἀναδέδειξαι· ἐξ Αἰτωλίας γὰρ ἀνατείλας, καὶ ἐν
Ἀθῷ ἀγιασθείς, ἐν δὲ τῇ Ἱερᾷ Φιλοθέου Μονῇ,
τὴν θείαν ἀποστολὴν μυστικῶς παρὰ Θεοῦ
δεξάμενος, ἐν πληροφορίᾳ θείᾳ, καὶ ἐνεργείᾳ
θείου φωτός, ὡς Ἡσαΐας ὁ θεοειδέστατος,
ἐξῆλθες κηρύσσων καὶ διδάσκων τοὺς λαούς,
καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψων πρὸς Κύριον, ἐξ ὁδοῦ
ἀπωλείας· καὶ ἐκ Βυζαντίου τὴν σωτήριον
ἀρξάμενος πορείαν, καὶ πλείστας πόλεις καὶ
χώρας καὶ νήσους περιελθών, κατὰ Παῦλον τὸν
μέγαν, εὐαγγελιζόμενος τὴν εἰρήνην καὶ τὰ
ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πᾶσαν δὲ

τὴν Ἡπειρον παριλαβῶν τῷ φθόγγῳ, μαρτυρικῶς Θεῷ ἐξεδήμησας, καὶ πλουσίαις δωρεαῖς κεκόσμησαι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε· διὸ ἡ Ἑκκλησία Χριστοῦ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἀγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

Στίχ.

Κόσμος τῶν πιστῶν Κοσμᾶς ὁ θεῖος ὥφθη,
Ἄποστόλων ἵχνεσι στερρῶς βαδίσας.

Εἰκάδι τετάρτῃ Κοσμᾶν θεήπνουν δυσσεβεῖς
ἀπῆγξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι

‘Ως εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
Θείας τετευχώς Εὐτυχῆ κληρουχίας.

Εἰκάδι Εὐτυχὲ ἀμφεκάλυψε λίθος γε
τετάρτη

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἅγίου μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχοι

Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,

Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα, Τατίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στίχοι

Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,

Σημεῖον ἀθλου δῖνα τμηθεῖσαν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ σεπτοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, καὶ τῆς τούτου ἐκ Στροφάδων εἰς Ζάκυνθον ἐπανόδου.

Στίχοι

Γόνοιο βίου νῦν τυχοῦσα ἀφθάρτου,

Ζάκυνθε τέρπου, γηθοσύνως οὖν κάρτα.

Εἰκάδι ἦκε δέμας ἀκεσίμβροτον ἐν γε τετάρτῃ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡχος πᾶς ὁ Θεός α' τοῦ Χριστοῦ ταυτού ρον χαρά ζας Μω
 σης επειδει ας ραβδωτην Ερυθραν διετεμει τω Ισραηλ πεζευσαντι την δε
 ε πιστρεπτι κως φαραω τοις αρμασι
 κροτησας η νωσεν επευρους δια γραψας
 το αητητον ο πλον διο Χριστω
 ασωμεν τω Θεω οη μων οτιδε δοξα
 σται
 Θεοι γραβδος εις τυπον του μυστηριου
 παρα λαμβανεται τω βλαστω γαρ προ

κρι 1 1 νει τον 1 ε ρε α ^γ_δ τη
 στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α
^γ_η Χορός
 νυν ε ξηνθη σε ^Δ_δ ξυ υ λον Σταυρου
A' εις κρατος και στερε ε ω ω μα ^γ_δ
 Ωδή δ' ^Ω_δ Ει σα κη κο α Κυ ρι ε ^γ_δ της οι κο
 νο μι 1 ας σου το μυ στη ρι ον ^χ_λ κα τε
 νο η σα τα ερ γα σου ^Δ_φ και ε δο ξα σα
 σου την Θε ο τη τα ^γ_δ
 Ωδή ε' ^Φ_δ ^Ω_δ τρι σμα κα ρι 1 στον ξυ υ υ λον ^γ_δ
 εν ω ^Ω_δ τα α θη Χριστος ^Δ_δ ο Βα σι λευς
 και Κυ ρι ος ^γ_δ δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω

α πα τη σας ^Δ**δ** τω εν σοι δε λε α σθεις ^Δ**δ**
 Θε ω τω προσπαγεν τισαρκι ^Δ**δ** τω πα ρε χο
 οντι ^Δ**δ** την ει ρη νην ταις ψυχαι αις η η μων ^γ**γ**
 Ωδη στ' ^γ**γ** **Ν**ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λαμας I ω νας ^Δ**δ** σταυρο ει δως δι εκ πε
 τα σας ^γ**γ** το σω τη ρι ον πα θος προ δι ε
 τυ υπου σα φως ^Δ**δ** ο οθεν τρι η μερος εκ
 δυς ^Δ**δ** την υ περ κο σμιον A να στα α σιν
 υ πε ζω γραφη η σε ^Δ**δ** τουσαρ κι προ σπα
 γεν τος Χριστου ου του Θε ου ^Δ**δ** και τρι η με
 ρω ε γε ερ σει ^Δ**δ** τον κο ο σμον φω τι ι σα αν

τος
 Ωδὴ ζ ρ εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν
 νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε πνε
 ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο στυ
 γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα τωω
 σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ βρο μι
 ον αλλ αν τη χου ντι δρο σο βολω πνευ μα
 α τι πυ ρι συ νον τες ε ψα αλ λον ου
 περ υ μνη η το ος των Πα τε ρων και η μων
 Θε ος ευ λο γη τος ει
 Ωδὴ η ρ ι νου μεν ευ λο γου μεν ου και προ

σκυνουου ου μεεντον Κυριον
 Ευ λο γει τε Παι αι αι δες της Τρι
 α δοςι σα ριθ μοι Δη μι ουρ γον Πα τε ρα
 Θεον ι υ μνει ει τε τονσυ κα τα βαντα
 Λο ο γον και το πυρ εις δροσον με τα α
 ποι η σαν τα και υ περ υ ψου τε το
 πα α σι ζω ην πα ρε χον Δη Πνευ μα πα
 να γι ον εις τους αι ω ωνα α α ας

Την Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα.

Ὕπαπλη Νη

χ N
γ

δι Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα

μου δι ε πι τω Θε ωτωσωτηριμου δι

N

δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δι

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ραφιμ δι την α δι α φθορως Θε ον

λοο γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο ο μεν δι

χ
γ

δι Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του δι ι δου γαρ

α πο του νυν ^χ_Δ μα κα ρι ου σι με πα
 α α σαι αι γενε αι ^N
 Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως
 των Σε ρα φιμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λοο γον τε κου σαν Δ την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο ο μεν Δ
 Δ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος Δ και α γι ον το ο
 νο μα αυ του Δ και το ε λε ος αυ του Δ
 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με ε νοις

→ ↗

αυτον

γ δ

N

δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σε ρα φιμ δι την α δι α φθι ρως Θε ον

λοο γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ υ νο ο μεν

γ δ

δι Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του δι ε σκορ πι σεν δι υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τωως

των Σεραφιμ **Ἄ** την α δι α φθορως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν **Ἄ** την οντως Θε ο τοκον
 σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ἄ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ υ ψω σε τα πει νους **Ἄ** πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων **Ἄ** και πλου του ουν τας
 ε ξα πε στει λε κε νους
Ἄ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συ κρι ι ι τω ως
 των Σεραφιμ **Ἄ** την α δι α φθορως Θε ον
 Λοο γον τε κουσαν **Ἄ** την οντως Θε ο τοκον

σεμεγαλυ υ νοο μεν

γ δ

διν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος

αυ του μη σθη ναι ε λε ε ε ους κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η μων

τω Α βρα αμ δι και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος

γ δ

δι Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ δι

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ δι την α δι α φθο ρως Θε ον

λοο γον τε κου σαν δι την ον τως Θε ο το κον

σεμεγαλυ υ νοο μεν

γ δ

Εἶτα ψάλλεται ἡ ۹' ὠδή

Χ^N
 Μυ στικως ει Θε ο το ο ο κε ε Πα
 ρα δει σος α γε ωρ γη η τως βλα
 στη σασα Χριστον^Δ υφ ου το του Σταυρου
 ζω η φο ρον εν γη^Δ πε φυ του ουργη
 ται δεν δρον^Δ δι ο νυν υ ψου με νου^Δ προ
 σκυ νου ουντες αυ τον^Δ σε ε με γα λυ νομε ε
 ε ε ε ε εν^Δ

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Τὸν μέγαν Ἰσαπόστολον, Κοσμᾶν τὸν ἰερώτατον, τῆς Ἐκκλησίας τὴν βάσιν, καὶ ἀληθείας τὸ στόμα, τὸν κήρουκα τῆς πίστεως, Μαρτύρων τὸν ὁμότροπον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν, ἵνα ταῖς τούτου πρεσβείαις, ρύωμεθα πάσης βλάβης.

Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὑπερφυῶς κυήσασα, ἐν ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ, Θεχαρίτωτε Κόρη, δι’ ἄκραν ἀγαθότητα, τὸν κόσμον ἀναπλάττοντα, ἀνάπλασιν σωτήριον, παράσχου νῦν τῇ ψυχῇ μου, ἐκ παραπτώσεων πλείστων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ίσπῶμεν σπίχους δὲ καὶ φάλλομεν τὰ ἔξης Προσόμοια.

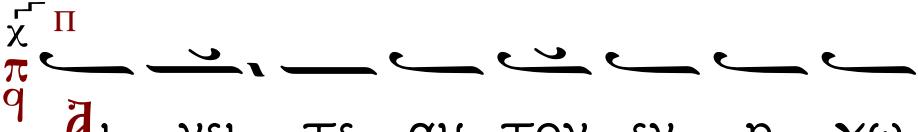
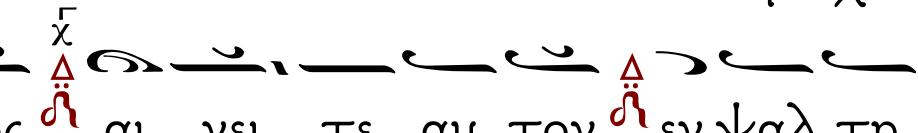
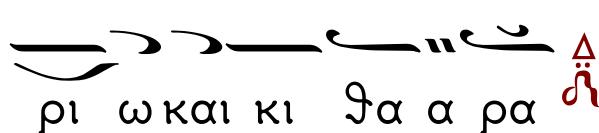
Ὕχος α' Τῶν οὐρανίων ταχμάτων.

Ὕχος η̄ πᾱ

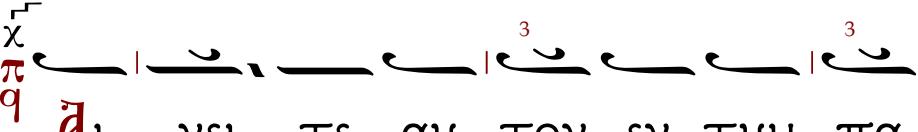
πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Ku υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Ku ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου βα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ιστοις σοι πρε ε πει Δι υ υ υ μνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
 ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 A αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι

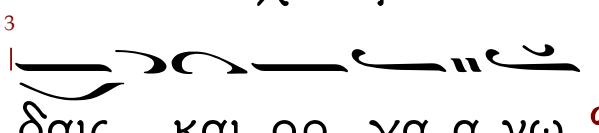
νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι
 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι
 πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε
 ω ω ω ω
 Σπίχος. Χ Π
 Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις
 δυ να στει αις αυ του Η αι νει τε αυ τον
 κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης
 αυ του Η

Τῶν Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, τρανῶς ἀνακηρύττεις, εὔσεβείας τὸν λόγον, Κοσμᾶ πνευματοφόρε καὶ ὁδηγεῖς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος πλείστους λαούς, ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως.

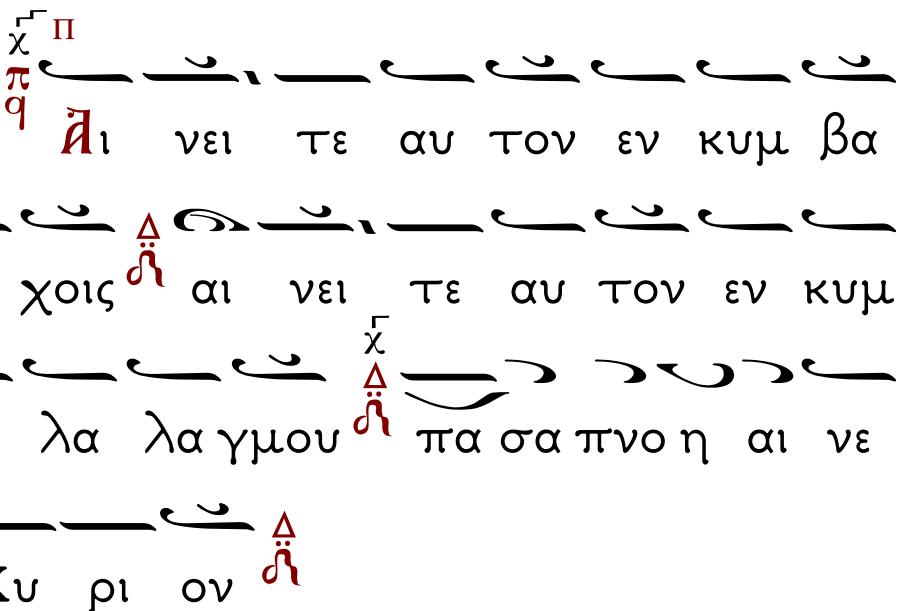
Σπίχος.
 Η^π νει τε αυ τον εν η χω

 σαλ πιγ γος Δ αι νει τε αυ τον Δ εν ψαλ τη

 ρι ωκαι κι θα α ρα Δ

Ἐξ Ἄθω Πάτερ ἐκλάμψας ώς μέγας ἥλιος,
 ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι,
 λαοὺς τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ φωταγωγεῖς, καὶ
 στηρίζεις μὴ σφάλλεσθαι, καὶ ἀποκλίνειν τῆς
 πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς δουλείας ἐν ταῖς
 θλίψεσι.

Σπίχος.
 Η^π νει τε αυ τον εν τυμ πα

 νω και χο ρω Δ αι νει τε αυ τον εν χορ

 δαις και ορ γα α νω Δ

Χαίρει ἐν σοὶ Αἰτωλία ἡ σὲ βλαστήσασα,
 καὶ Ἄθως χαρμοσύνως, τὴν σὴν χάριν κηρύττει,
 καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἡ τοῦ Χριστοῦ, μακαρίζει
 σε Ἅγιε, στηριζομένη ταῖς θείαις σου διδαχαῖς,
 Κοσμᾶ θεῖε Ἰσαπόστολε.

Σπίχος.

λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ
 βα λοις α λα λα γμου πα σα πνοη αι νε
 σα τω τον Κυ ρι ον

Τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν φέρων τῷ λόγῳ σου, πόλεις πολλὰς διῆλθες, Ἰσαπόστολε θεῖε, καὶ φθάσας Ἰλλυρίαν Πάτερ Κοσμᾶ, ἐν αὐτῇ χαίρων ἥνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὅθεν Χριστός, θαυμαστῶς σε ἐμεγάλυνε.

Ἅγιος Πατέρας

πρὸς πάντας
Ἄδοντα ζα Πατρί τινι και αι γι ω

και Αγίηι ω Πνευ μα α α τι

πρὸς Ευ αγ γε ε λι ι κως πο λι τευ σα α

α με ε ε ε νος του Ευ αγ γε λι ου της

χα α ρι τι τος μυ στα γω γο ο ος και αι

κη η η ρυξ δι α να δε ε ε ε δει ει ζαι

Πα α α α τερ τω γαρ θει ει ω θε λη μα α

τι δι α κο νω ω ω ων ο ο λο τρο

ο ο ο πως δι δα χαις ι ε ραις παι αι δε ε

ευ ει εις δι των ευ σε βω ω ων τας ψυ υ χας δι

τα α α νω ζη τει ει ει ειν και
 αι πο ο ο θειν α α να α α στρο φαι αι αις
 α α α γι ι ι ι αις ^π_q και τυ πον σε
 αυ τον πα ρα αστη η σας ^χ_q εν λο γω και αι
 ε ε ερ γω της Εκκλη σι ας τυν υ λο ο ος
 ω ω ω ω φθης ^π_q εν υ στε ε ε ε ε ροις
 και αι ροις ^χ_q Α πο στο λι κοις προτε ρη μα σι
 ι κο ο σμου ου ου ου ου με ε ε ε νος
 δι ο Χρι στος τε ε δο ξα ασεν ως θει ον I
 σα πο στο ο λον ^ν_η και α θλη την πε ε ρι ι
 φα α νη η η Κοσμα μα κα α α α ρι ι ι

24-08- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

χ
ε
ω
πρε
σβευ
ε
δε
ο
ο
με
ε
ε

τι
α
υπερτω
ων
τι
μω
ω
ωντωνσε

Δ
Δ

Ὕχος π̄q Πα

χ Δ K
 και νυν και αι ει ν και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων α μην χ
 Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το κε Παρ
 θε ε νε π̄q και δο ζα ζο μεν σε οι πι στοι
 κα τα χρε ε ος την πο ο ο λιν την α
 σει στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα
 γη η προστα σι ι αν και κα τα φυ γη η
 των ψυ χωνη μωω ωω ω ων χ
 + χ Δ K M Δ K

Δοξολογία Μεγάλη σε ἥχο πλ. α'. Ἐπλογές.

Ὕχος πώπολις Πατριάρχη

χ^κ
ϙ

Δοξασοιτω δειξαντι το φως δοξα εν υ

Δ

κ

ψι ιστοις Θεω ων και ε πι γης ει ρη η

νη εν ανθρωποις ευδοκια

χ^κ
ϙ

κ

Υ μνου μεν σε ευ λογου μεν σε προσκυ

νου μεν σε δοξο λογου μεν σε εν χαρι

στου μεν Σοι δι α την μεγαλην σου δο

χ

χ^κ
ϙ

ξαν

κ

Κυρι ε Βασιλευ ε που ρανι ε Θε

ε Πατερ παντοκρατορ Κυρι ε Γι ε

μονογενες Ιη σου Χριστε και Αγιον

πνευμα

χ
q

K

κυριε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ο αι αι ρων την α

μαρτι ι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κοσμου

K

προσδεξαι την δε η σιν η μων ο κα

δη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σονη μας

χ
q

ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην

χ
q

κ

χ^q **Καθ'** ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε **ν^γ** και αι νε σω το ο νο μα ασου εις τον αι

ω ω να **ν^γ** και εις τον αι ω να του αι ω νος

κ

χ^q **Κα** τα **ζι** ω σον **Κυ** ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη **ν^γ** α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας

△ κ

χ^q **Εν** λο γη τος ει **Κυ** ρι ε ο Θε ος των

πα τε ε ρων η μων **ν^γ** και αι νε το ον και

δε δο **ζα** σμε ε νον το ο νο μα ασου εις τους

αι ω νας α μην

χ^q **Γε** νοι το **Κυ** ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας ^{ν'}_η κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε ^χ_q

^Δ ^Κ
^χ_q Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
 ξον με τα δι και ω μα τα Σου ^χ_q
^Κ
^χ_q Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^{ν'}_η ι ασαι
 την ψυ χην μου ο τι η μαρτον Σοι ^χ_q
^Κ
^χ_q Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον
 με ^{ν'}_η του ποι ειν το θε λη μα ασου ^{ν'}_η ο τι συ ει
 ει ο Θε ος μου ^χ_q

^χ^q Θ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ^χ^q Φομεθαφως

^K Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι^{Σε} ^χ^q Η γιος ο Θε ος ^{γι} Α γιος I

σχυρος ^{γι} Α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας ^χ^q (τρίς)

^K Ηο ζα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ

ματι ^χ^q

^K Και νυν και α ει ^{γι} και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην ^χ^q

^K Η γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας ^χ^q

Ἄσματικόν.

χ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ν
 ά γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ν
 Α α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος χ
 Α γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η
 σο ο ον η η η μα α α ας χ
 κ

Ἀπολυπίκου.

Ὕχος γένεσις πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ, κατεκόσμησας,
τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος· καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ἌΧΟΣ ΠΔΝῃ

1. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

2. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3. Κυρι ε ε λε η η σον

4. ḥ ^Δ ^M ḥ ^π ^η ^{ον} ḥ ^η
- Κυ ρι ε ε ε λε η σο ον ḥ
5. ḥ ^N ^π ^η ^{σον} ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^η ^η ^η
6. ḥ ^N ^η ^η ^η ^η ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^η ^η
7. ḥ ^Γ ^η ^η ^η ^η ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε η σον ^η ^η ^η
8. ḥ ^Δ ^θ ^η ^η ^η ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε η σον ^η ^η ^η
9. ḥ ^Δ ^Γ ^η ^η ^η ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε η σον ^η ^η ^η
10. ḥ ^N ^Π ^η ^η ^η ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^η ^η ^η
11. ḥ ^N ^Δ ^η ^η ^η ^η ^η
- Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^η ^η
12. ḥ ^N ^η ^η ^η ^η ^η ^η
- Ϲοι Κυ ρι ε ^η ^η

'Ανπίφωνον α'

'Ηχος Δι

μη η ην

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λανθανου πασας

τας αν τα πο δοσεις αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ! κυριος εν τω ουρανω
κυριος εν τω ουρανω

η τοι οι μασεν τον θρόνον αυτού και η

βασιλεια αυτού παντωνδε σποζει
ταις πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ! χριστε τον κυριον παν

τα τα εργα αυτου εν παντι τοπω

της δε σποτει αις αυτου

ταις πρεσβει αις της Θεος τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

χ Δ
Τ αις πρεσβειαις της Θε ο το ο κου Σω

B M Δ
τερ σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνον β'

χ M Δ
Ἄ μη η ην

Σπίχ. α! χ Δ
Ἄι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

χ Δ
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου

χ Δ
ψαλ λωτω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

χ Δ
Ϲω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

B M Δ
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

χ Δ
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! χ M Δ
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλονταςσοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. γ' Γον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ωντος αλλονταςσοι αλ ληλουνται
 Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον
 αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε
 α αν και γε νε αν
 Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο εν
 Αγιι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ωντος αλλονταςσοι αλ ληλουνται
 Δοξα πατρι και γιω και Αγι
 ω πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ωνας των αι αι ωνων Α μην

Μ Δ + Ν Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ Β Δ
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τε ρανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 Δ + Β
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 Δ Β
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
 Μ Δ Γ
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Ο Θε ος θα να ατω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Ν Δ + Ζ' Δ
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 Χ Ζ' Δ Ζ' Δ
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφων γ'
Ὕχος γ'

Ἐις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ
γος αυ του και εις τα πε ρα τα της οι κου

με νης τα ρη ματα αυ του

Ἀπολυπίκον.

Ὕχος γ! Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ, κατεκόσμησας,
τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος· καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰσοδικόν

Ὕχος Δι

Ἄ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε ε σω ω με εν Χριστω ω ω ω ω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἀπολυπίκιον.

Ὕχος γ'

Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, διδασκαλίᾳ, κατεκόσμησας,
 τὴν Ἐκκλησίαν, ζηλωτὴς τῶν Ἀποστόλων
 γενόμενος· καὶ κατασπείρας τὰ θεῖα διδάγματα,
 μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Κοσμᾶ
 ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι
 ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερον. Ἡχος α!
Τῆς ἐρήμου

Αἰτωλίας τὸν γόνον, Ἀποστόλων τὸν σύμπονον, Φιλοθέου Μάνδρας τὸ κλέος, καὶ τοῦ Ἀθω τὸ σέμνωμα, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον πιστοί, ως κήρυκα τῆς πίστεως σοφόν, καὶ ως μέγαν εὑσεβείας ὑφηγητήν, τιμήσωμεν κραυγάζοντες. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἴάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐχος Δι

χ Δ
 Ι ω α κειμ και Άν να ο νει δι
 σμου α τε κνι ας και Α δαμ και Ευ α εκ
 της φθο ρας του θα να του η λευ θε ρω θη
 σαν α αχραντε εν τη α γι α γενη
 σει σου αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σου ε νο χης των πται σμα των λυ
 τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει
 την Θε ο το ο κον και τρο φον της ζω ης
 η μω ω ων

ἈΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ἈΠΟСΤΟΛΟΥ
 Προκείμενον, Ἡχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. (κεφ. δ' 7-13)

Ἄδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὑψος ἥχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ο καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἡχος β'.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Ἄχος λᾱq πά

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

χ
φικαι τωπνευματι ε ε ε ε ε σον π
φικαι τωπνευματι ε ε ε ε ε σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

π
Δικυριε ε ε λε η σον π
Δικυριε ε ε λε η σον π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

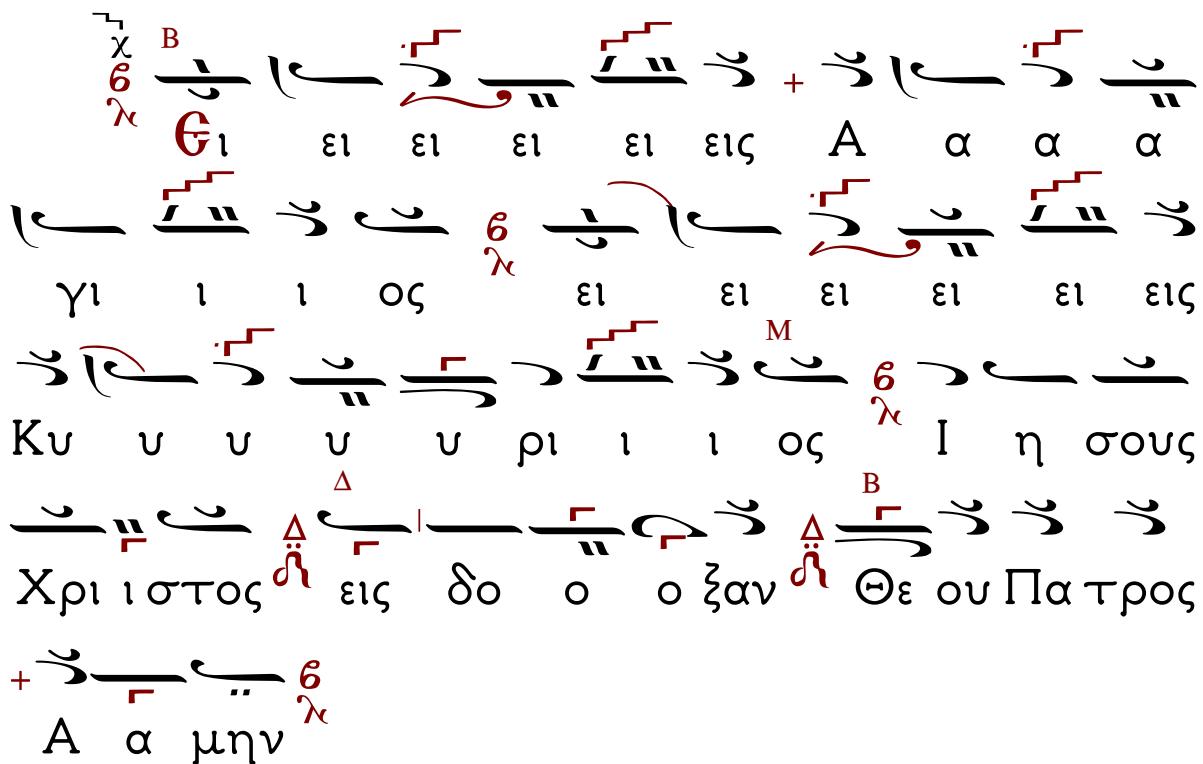
Ὕχος ἅ^q Πα Ἐναρμόνιος

π^χ π^π ει εις α γι ος π^π ει ει εις κυ υ

ρι ει ει εις ι η σους χριστος ι εις δοξαν Θε

ου Πατρος α μην π^π

Ὕχος ἕτος

Ὡχος π̄ῳ Πα ^{χ π}
 ς π̄ῳ ^χ α α νες Α α α φες ^χ Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ^χ Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων ^{μ π} Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ^{κ π} τα α κου ου
 ου σι ι ι α ^π τα εν γνωω ω σει ^χ και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι α ^{κ π} τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ^χ τα κα τα νουν ^χ και δι α ανοι οι αν ^Δ τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ρη σον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ^π

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕπακτος πάρα πά

χ
π
π
π

ο

χ
ῷ

Χριστέ ε το φως το α λη θι νον το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν τοο ο λωω ω ωνσου
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^Π_χ ^ο και πα αν τωων
 σουουτωνΑ γι ω ω ωνα μην ^Δ

Ὕχος πᾶς Νη

ρ ^N
 εις πα α α ασα αν τη ην γη η η η
 η η η η ην ε ε ξη η ηλθεν φνο
 ο ο ο ογ γος α α αυτου και εις τα
 πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
 νης τα ρη η μα α α τα α α αυτου
 αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι α

Ἅγιου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἐκχος λαδί Νόη

χ ^N
 διε
 ιε εις πα α α α σα αν τη ην γη
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ηλ θε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε εν ο φθο ο
 ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ο ο
 α α α α α α α α α φθο ο ο ο
 ο ο γ γο ο ο ο ο ο α α α α α α α α
 τω ω ω ω ιω ω ω ω ων δι και εις τα
 πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
 τα πε ε ρα τα α α ια α α α α τη

B B

ης οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης
^Δ
 τα ρη η η η η η η η μααα α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 ω ων ^Δ Αλ λη λου ου 1 1 1 α α
 α α α α α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἐχος Δι

χ

Θι δομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε εν

Εις τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἐχος Δι χ θι μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ὕχος πά Δι

Ἄμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

ᾧ Χος Βαρύς ^z Zω ^{χ̄ z} ^π
 Λε ^π Πα να γι ι α Δε
 εσποινα ^η υ πο την σκε ε επηνσου παντες
^π
 οι δου ου λοιοι σου τρε ε χομεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
^π
 προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα
 σης πε ριστα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^π
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^z ^η παντα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^π Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων ^η ^Δ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

24-08- ΟΡΘΡΟΣ ἍΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἥχον Βαρύν
Μή καταπτεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ω Ζω

Λε **Μη** η κα τα α πι στε ευ σης με αν
 Φρω πι νη προ οστασι α **Πα** να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου **Φλι** ψις γαρ ε ε
 ε χει με **Φε** ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι **των** δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα **σκε** πην ου κε εκτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α **Φλι** ος
 παν το θεν πο λε μου ου με νος **και** πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου Δε ε
 σποι να του κο ο οσμου ελ πις και προστα σι
 ι ατων πιστων μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμέλεια
 έγινε με τό πρόγραμμα «Μελωδός»
 του κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
 από τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
 Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.